

Projekt

**UCHWAŁA NR XL.....2026
RADY MIEJSKIEJ W KUNOWIE**

z dnia 9 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kunów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po rozpatrzeniu skargi osoby fizycznej na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kunów, uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pani SW z dnia 27 maja 2026 r., na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kunów, przekazaną według właściwości przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Kielcach, dotyczącą rzekomych nieprawidłowości przy wydatkowaniu środków publicznych w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt.

§ 2. Sposób rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym określono w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kunowie do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kunowie

Piotr Rakoczy

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, a także wnioski i petycje składane przez obywateli, powołując w tym celu Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Postępowanie prowadzone w sprawie skargi stanowi postępowanie skargowe unormowane w Dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, obejmującym przepisy dotyczące skarg i wniosków. Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Zgodnie z art. 237 § 3 k.p.a. o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego, natomiast art. 238 § 1 k.p.a. nakłada obowiązek wskazania w zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi oznaczenia organu, sposobu załatwienia skargi oraz podpisu osoby upoważnionej do załatwienia skargi.

W dniu 27 maja 2026 r. Regionalna Izba Obrachunkowa w Kielcach pismem znak: RP.052.5.2026 z dnia 29 maja 2026 r. na podstawie art. 231, w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przekazała skargę Pani SW z dnia 27 maja 2026 r. na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kunów.

Przekazana skarga zawierała jedynie tożsame imię i nazwisko osoby ją wnoszącej. Pomimo braków w zakresie pełnego oznaczenia adresu skarżącej, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, iż skarga powinna zostać rozpoznana merytorycznie, mając na uwadze utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych wskazujące na konieczność odformalizowanego traktowania postępowania skargowego prowadzonego na podstawie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, w szczególności w przypadku wniesienia skargi za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że postępowanie skargowe ma charakter uproszczony i odformalizowany, a nadmierny formalizm może prowadzić do nieuzasadnionego ograniczenia konstytucyjnego prawa składania skarg określonego w art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt II SA/Go 508/18, wskazał, że w przypadku skarg składanych drogą elektroniczną adres poczty elektronicznej może stanowić wystarczające oznaczenie umożliwiające prowadzenie korespondencji ze skarżącym. Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt II SA/Po 228/21, podkreślił odrębność postępowania skargowego od postępowania administracyjnego jurysdykcyjnego oraz brak podstaw do nadmiernego formalizowania procedury rozpoznawania skarg.

Przedmiotem skargi były zarzuty dotyczące rzekomych nieprawidłowości przy wydatkowaniu środków publicznych w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt.

Skarżąca wskazywała w skardze na naruszenie zasad gospodarności, celowości oraz oszczędności przy wydatkowaniu środków publicznych na realizację zadania własnego gminy w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt. Argumentując to m.in. tym, że „Každy dodatkowy, zbędny dzień pobytu zwierzęcia w schronisku, wynikający z bierności urzędu w poszukiwaniu nowych właścicieli, generuje stratę finansową dla budżetu gminy. Wydatkowanie środków na długoterminowe opłacanie opieki, przy jednoczesnym oficjalnym deklарowaniu braku prowadzenia działań zmierzających do minimalizacji tych kosztów (poprzez adopcję), stoi w sprzeczności z dyscypliną finansów publicznych.”. Ponadto wskazywała na kwestie braku działań ze strony Gminy w zakresie działań promocyjnych na terenie gminy, poprzez własne kanały informacyjne, odnoszących się do adopcji przekazywanych zwierząt do schroniska.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy. Jednocześnie art. 11a ust. 2 pkt 1 tej ustawy stanowi, iż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi obejmuje w szczególności zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Powyższe przepisy jednoznacznie wskazują, że ustawowy obowiązek gminy ma charakter organizacyjno-finansowy i sprowadza się do zapewnienia miejsca w schronisku dla bezdomnych zwierząt pochodzących z jej terenu, a nie do samodzielnego wykonywania wszystkich czynności związanych z bieżącą opieką nad zwierzętami przebywającymi w schronisku.

W wykonaniu obowiązków wynikających z art. 11 i art. 11a ustawy o ochronie zwierząt Gmina Kunów corocznie uchwała program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, a następnie realizuje zadanie poprzez zawarcie umowy cywilnoprawnej z podmiotem prowadzącym schronisko dla zwierząt, tj. ZUO Janik Sp. z o.o. Charakter prawny zawartej umowy oraz sposób rozliczeń finansowych pozostają bezpośrednio związane z zakresem ustawowego obowiązku gminy. Gmina ponosi jedynie koszty związane z przyjęciem bezdomnego zwierzęcia do schroniska oraz zapewnieniem mu miejsca w schronisku, natomiast nie rozlicza odrębnie każdej czynności wykonywanej wobec zwierzęcia przez personel schroniska, takiej jak spacer, karmienie, czynności pielęgnacyjne czy organizacja bieżącej opieki. Gmina nie ponosi żadnych kosztów związanych z przebywaniem zwierzęcia w schronisku.

Wyżej wymienione czynności stanowią element bieżącej działalności schroniska i należą do ustawowych obowiązków podmiotu prowadzącego schronisko, wynikających z art. 11b ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z tym przepisem to podmiot prowadzący schronisko zobowiązany jest do zapewnienia zwierzętom właściwych warunków bytowania, opieki weterynaryjnej oraz prowadzenia dokumentacji związanej z funkcjonowaniem schroniska i opieką nad zwierzętami.

Odnosnie zarzutu braku aktywności ze strony urzędu w zakresie poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt zauważyć należy, iż zgodnie z zawartą umową z ZUO „Janik” Sp. z o.o. obowiązek ten został zawarty w przedmiocie umowy. Niezależnie od powyższego, zgodnie z wcześniejszym oświadczeniem, że na stronie internetowej nie ma informacji o bezdomnych zwierzętach, to należy zauważyć, iż bezpośredni link umieszczony na stronie internetowej urzędu, przekierowuje zainteresowane osoby bezpośrednio na stronę internetową schroniska prowadzonego przez ZUO „Janik” Sp. z o.o., gdzie znajdują się wszelkie dane o czekających na adopcję zwierzętach.

W ocenie Rady Miejskiej w Kunowie skarżąca mylnie interpretuje koszty ponoszone przez Gminę w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt na rzecz schroniska, prowadzonego przez ZUO „Janik” Sp. z o.o., gdyż zgodnie z zawartą umową, Gmina ponosi jedynie koszty przekazania zwierzęcia do schroniska, a nie opłaca jego przebywania w nim. Długość pobytu przekazanego do schroniska zwierzęcia nie ma wpływu na jednostkowy koszt jego umieszczenia w tej placówce.

Mając powyższe na uwadze należało uznać skargę za bezzasadną.

Opracował: Referat Organizacyjny